

Родната къща на Ърнест Хемингуей Оук Парк Авеню, № 339 N

Предговор

Добре дошли в къщата, където през 1899 г. е роден Ърнест Хемингуей (Ernest Hemingway).

Хемингуей е считан за един от най-значимите автори в американската литература през 20 век и е най-широко признатия в света американски автор от това столетие. Приживе той е удостоен с наградата "Пулицър" и с Нобелова награда за литература.

Тази къща е построена през 1890 година за бабата и дядото на Ърнест Хемингуей по майчина линия, Ърнест и Каролин Хол (Ernest and Caroline Hall), в разновидност на Викторианския стил, известна като стилът на Кралица Ана, характеризиращ се с купол на покрива, обгръщащи стаите веранди, високи тавани и големи прозорци. Това, което ще видите, е възстановка на оригиналния дом, декориран и обзаведен така, че да изглежда почти както по времето, когато семейство Хемингуей живеят тук. Някои от мебелите са оригинални вещи на семейството, включително огледалото в това антре. Всички останали мебели са от същия период. Тапетите, пердетата и килимите са подобни на оригиналите и са направени по снимки на д-р Хемингуей. Марселин (Marcelline), по-голямата сестра на Ърнест, по-късно си припомня, че килимът е бил в червено и розово и че любим декоративен мотив на семейството е била розата.

През 1899 г. Оук Парк (Oak Park) е село от само 10 000 души, разположено в края на голямо Чикаго. Оук Парк Авеню, улицата пред къщата, е без настилка. Половин пресечка на север Чикаго Авеню бележи началото на земеделски земи, осяени с гори и останки от оригиналните високи прерийни треви. Д-р Хемингуей и децата му могат да ходят на лов и риболов пеша или със семейните кон и каруца до горския резерват на река Де Плейн (Des Plaines), намиращ се на миля и половина. И все пак това е началото на една нова епоха. В годината на раждането на Ърнест жителите на Оук Парк посрещат първия автомобил в селището.

Ърнест е роден във Викторианска къща, но по-важното е, че е роден в семейство, чиито обичаи и начин на мислене са все още от Викторианската епоха. Историята на неговите години в Оук Парк, първата една трета от живота му, е на дете, родено на прага на нова ера на технологии, особено в областта на комуникациите и пътуванията, които помагат да се преобрази американската култура. В допълнение към първия автомобил, друг признак на промяната са осветителните тела на тавана над главите ни, предназначени както за газ, така и за неотдавна прокараното електричество. Всъщност това е първата къща в Оук Парк, която има електричество. Автомобили, електричество, телефон, радио, филми и самолети ще направят света на Ърнест едно много по-различно място от това, което неговите родители познават.

Семейство Хемингуей, бабата и дядото на Ърнест Хемингуей по бащина линия, живее от другата страна на улицата, в къща, която не е запазена. Баштата на Ърнест, Кларънс Едмъндс Хемингуей (Clarence Edmonds Hemingway), известен на всички като "Д-р Ед", познава младата Грейс Хол (Grace Hall) от времето, когато те са съученици в гимназията на Оук Парк (Oak Park River Forest High School). След дипломирането си Ед завършва долекарски курс на обучение в колежа Оберлин в Охайо (Oberlin College, Ohio), преди да получи медицинска степен от Медицинския колеж Раш (Rush Medical College) в Чикаго. Той започва своята медицинска практика докато все още живее с родителите си.

Грейс и Ед са не повече от случайни познати докато майката на Грейс, Каролин, заболява от рак. Ед посещава Каролин в тази къща почти всеки ден, докато тя умира. Това преживяване сближава младата двойка и Ед прави предложение за брак. Грейс се съгласява, но иска първо да опита професионална кариера като певица.

След смъртта на майка си Грейс се премества в Ню Йорк, където взима допълнителни уроци по музика. Тя се представя за първи път пред публика на сцената на Медисън Скуеър Гардън (Madison Square Garden). В този момент осъзнава, че нейните очи не могат да понесат ярките светлини на сцената. Грейс вярва, че проблемите ѝ се дължат на прекарана скарлатина в детството ѝ, която е предизвикала дори временна слепота. След обиколка из Европа с баща си, Грейс се завръща в Оук Парк и се омъжва за д-р Хемингуей. Той се премества в дома на семейство Хол и първите четири от общо шестте им деца се раждат тук.

Портретът на стената показва семейство Хемингуей от времето, когато те живеят тук. Портретът на дядо Хол е отдолу. Той умира през 1905 г., след което семейството се премества във временно жилище близо до библиотеката, където Марселин и Ърнест стават запалени читатели. След това семейството се нанася в нов дом на улица Кенилуърт, № 600 N (600 N. Kenilworth). Обърнете внимание на приликите във външния вид между Ърнест, от дясната страна, и Марселин, в ляво. Ще се върнем към тази тема по-късно в обиколката.

(1) Салонът

Погледнете снимката на тази стая, направена от д-р Хемингуей. Ще видите портрета на Грейс Хемингуей, който виси до камината, люлеещия се стол, пианото и различни други неща, някои от които са принадлежали на семейство Хемингуей докато те живеят тук.

(2) Изкуството

Обърнете внимание на двете фотографски репродукции на картини с пейзаж в предната част на стаята. Оригиналите са дело на Каролин Хол, която често продава картините си. Младият Ърнест се наслаждава да гледа природата през художествения поглед на баба си. Той вижда природата и отблизо, чрез препарирани обекти на баща си, като тези "птици под стъкло."

Грейс Хемингуей поддържа семейно членство в Института по изкуство в Чикаго и води децата си там на чести посещения. По времето, когато пристига в Париж, макар и

млад мъж, Ърнест вече има представа от възникващите по това време модерни стилове в живописата и се радва на възможността да се запознае по-подробно с творчеството на Пикасо, Матис, Моне и други автори. Той взема назаем пари, за да купи интересна картина от новия си приятел и боксов партньор, испанския художник Хуан Миро.

Години по-късно, докато разглежда музея на изкуствата Метрополитън в Ню Йорк с Лилиан Рос (Lillian Ross), Ърнест коментира:

"Мога да направя пейзаж като г-н Пол Сезан (Paul Cezanne). Научих се как се рисува пейзаж от г-н Пол Сезан докато хиляди пъти се разхождах из музея в Люксембург с празен стомах, и съм сигурен, че ако г-н Пол беше наоколо, той би харесал начина, по който аз рисувам пейзажите и би бил щастлив, че съм го научил от него."

(3) Музиката

Грейс изисква всичките ѝ деца да учат музика. В тази стая тя пее, свири на пиано (доста подобно на пианото, което виждате) и на цигулка и, разбира се, преподава пеене. Ърнест е въведен в много музикални стилове, включително популярните романтични и религиозни песни, както и в оперната и класическата музика. Той се научава да свири на виолончело с оркестъра в училище и пее в църковния хор под ръководството на майка си. Въпреки, че Ърнест не показва изключителен музикален талант, той е мотивиран да мисли за връзката между композиране и писане:

"Какво човек се учи от композиторите и от проучването на хармонията и контрапункта е очевидно ... В първите точки на "Сбогом" аз използвах думата "и" съзнателно отново и отново по начина, по който г-н Йохан Себастиан Бах използва една нота в музиката си, когато създава контрапункт. Аз мога да пиша почти като г-н Йохан понякога - така или иначе, той би го харесал."

Някои от ранните разкази на Ърнест също показват музикални техники. Той е окуражен в това от приятелката си в Париж, Гертруд Стайн (Gertrude Stein), тъй като тя редира такива стихове като "една роза е роза, е роза".

(4) Религията

И двете семейства - Хемингуей и Хол, са дълбоко вярващи протестанти. Дядо Хемингуей е съосновател и платен секретар на Християнска Асоциацията на Младите мъже в Чикаго преди да започне кариера в недвижимите имоти. В тази стая дядо Хол ръководи семейството в ежедневните религиозни четения и молитви. Тук момчето наблюдава как дядо му говори директно с Бог.

След като воюва в Италия по време на Първата световна война Ърнест става католик. Както по-късно самият той признава, това действие е извършено под влиянието на Полин Пфайфер (Pauline Pfeiffer), втората му съпруга. През целия си живот Хемингуей изучава и други религиозни традиции, макар че понякога показва липса на вяра. Един учен казва, че "религиозният статут" на Хемингуей зависи от това коя негова история, писмо, анекдот, роман имаме пред нас". Както и с чувствата му към изкуството и музиката, късните религиозни вярвания на Ърнест изглежда да са по-скоро продукт на неговия житейски опит, отколкото на ранните въздействия на семейството. Но интересът му към религията, предизвикан в семейството, се запазва през целия му живот.

(5) Библиотеката

Библиотеката се използва за най-малко две неща. Първо, тя е място за уединение на дядо Хол, когато, след вечеря, той иска да запали пура или да се срещне с приятели, без да нарушава спокойствието на дъщеря си и зет си. Библиотеката е също главно хранилище за книги на цялото семейство от запалени читатели. Ърнест никога не е посещавал колеж, но благодарение на неговата страст за четене през целия му живот той получава широко образование. И до днес в Куба е запазена неговата колекция от над 5000 книги, с многобройни забележки по полетата на страниците, свидетелстващи за сериозния му интерес към четенето.

На северната стена ще видите сложени в рамки сертификати, свидетелстващи за друго ранно влияние върху Ърнест - Гражданската война в САЩ. Сертификатът в ляво представя краткото участие на дядо Хол в Съюзническата армия, където той е ранен от куршум и пленен от силите на Конфедерацията. Дядо Хол никога не говори за войната и не желае другите да говорят за нея в негово присъствие.

Дядо Хемингуей участва в бойните действия при обсадата на Виксбърг (Vicksburg) и командва отряд от афро-американски войници. Той остава в армията в продължение на една година след края на войната и участва с удоволствие в парадите и срещите на ветерани в следвоенните години. Така от единия дядо Ърнест научава, че войната е нещо ужасно и не е подходящ обект за обсъждане. От другия дядо пък научава, че войната е източник на разкази за приключения, героизъм и саможертва. Още като малко дете той е изложен на двусмислеността на войната - послание, което предава ефективно в по-късните си творби, въз основа на собствените си преживявания в Първата Световна война (Сбогом на оръжията), Испанската гражданска война (За кого бие камбаната) и Втората Световна война.

Хармониката е подобна на тази, на която Каролин Хол свири като младо момиче по социални и църковни събирания. Каролин е била и певица. Показаните маслени картини са на прародителите на Ърнест – семейство Хол (ляво и център) и прабаба Хемингуей (дясно). Двата бухала са застреляни от д-р Хемингуей по време на медения им месец с Грейс през 1896 г., което подчертава факта, че той често държи пистолет подръка.

Телефонът на семейство Хемингуей (# 181) помага на д-р Ед да поддържа контакт с болницата в Оук Парк, на която той е съосновател, както и с пациентите си.

(6) Трапезарията

Марселин ни разказва, че обикновено сутрин д-р и г-жа Хемингуей закусват и след това оставят стаята на разположение на дядо Хол и децата. След завършване на неговата закуска и преглед на сутрешния вестник, дядо Хол (предано наричан Абба (Abba), библейското име за дядо) забавлява внуците си с истории от детството си и приказки с участието на животни, които продължават от ден на ден като сериал.

Ърнест обича историите на дядо си и понякога се отъждествява с техните герои. В един момент той настоява да го приемат като Карло Блестящите Огнени Очи, куче – герой от приказка на Абба за приключенията на глутница кучета. Обичай в семейството е децата да разказват техни собствени истории. Като малко дете Ърнест измислил драма, в която

той спасява дама на побягнал кон.

Да, имало е глава на елен, монтирана над камината, но не точно тази.

(7) Кухнята

Кухнята е най-значима с факта, че Грейс Хемингвей рядко се появява тук. Тя е научена от майка си да бъде жена с професия и доходи, която да може да си позволи да наеме други хора за готвене, пране, почистване на дома, гледане на деца и други домакински задължения. Грейс се научава да приготвя сладкиша за английския чай с компания, докато д-р Хемингвей се наслаждава да готви за семейството ястия с дивеч и риба, донесени от него след лов или риболов.

Грейс също изразява нейния характер на модерна жена чрез участието си в движението за избирателни права на жените.

Когато по-късно в живота Ърнест си търси съпруга, вниманието му е насочено към зрели, интелигентни работещи жени. 26-годишната професионална медицинска сестра Агнес фон Куровски (Agnes von Kurowsky) е първата му любов, когато Ърнест е само на 19 (вж. Сбогом на оръжията). Първата му съпруга, Хадли Ричардсън (Hadley Richardson), е осем години по-възрастна от него и е талантлив пианист (вж. Безкраен празник). Полин Пфайфер е пет години по-възрастна от него и е професионален журналист. Хадли и Полин носят пари в семейството. Марта Джелхорн (Martha Gellhorn) и Мери Уелш (Mary Welsh) са професионални журналисти. Ърнест е привличан от жени, които приличат на майка му поне в някои отношения.

Кухненските столове са предоставени на фондацията от членове на семейството и са били използвани в лятната вила на семейството в Мичиган по времето, когато Ърнест е бил дете.

(8) Стаята на чичо Тайли

Бенджамин Тайли Хенкок (Benjamin Tuley Hancock) е духовит ерген на средна възраст, брат на Каролин Хол, който живее със семейството, когато не пътува по бизнес за продажби на железни и месингови легла на престижната Милър Хол Ко (Miller Hall Co). Той е жизнерадостен, забавен и любвеобилен чичо за Ърнест и сестрите му, който ги забавлява с истории за пътуванията си и спомени от детските си преживявания по море с братята и сестрите си и с баща си - капитан на кораб, след смъртта на майка им. Неговите истории разширяват хоризонтите на Ърнест, а уникалните подаръци, които носи, създават голямо вълнение сред децата. Той допринася за възпитанието в семейството като води децата в модерни ресторанти, пее и свири на цигулка и флейта. С духовитост по време на семейните събирания той предизвиква Ърнест и всички в семейството в игрите и в риболова по езерата. За кратко време е сгоден за една от най-красивите камериерки, събитие, предизвикало голям ентузиазъм в семейството. Марселин си припомня как е слушала риданията, идващи от стаята му, разположена до детската стая, когато прислужницата променя решението си, оставя бележка и напуска, с което го разочарова. Приказките на чичо Тайли за морето са основа за първата история на Ърнест "Пътешествие по море", която той пише, когато е на дванадесет години.

(9) Стаята на прислужницата

Както в много домакинства на средната класа по това време, домашната помощница и готвачка живее със семейството и слиза в кухнята и мазето или до външната тоалетна по задната стълба. Тя участва в сутрешните семейни молитви и се храни с малките деца в кухнята. В някои случаи домашните помощнички са ученички на Грейс Хол Хемингвей по пеене и музика. Децата имат възможност да разговарят с тях на техните чужди езици. Уважението, с което семейството се отнася към тях, може би е в основата на уважението и приятелството, които Ърнест изпитва към обикновени, по-малко образовани хора, с които той се сблъсква и сприятелява и за които съчувствено пише през по-късните етапи от живота си.

Обърнете внимание на дървения под в стаята на прислужницата, който се мие по-лесно, в съответствие с голямата грижа на д-р Хемингвей за хигиената. Забележете също така списъците на мебели в различните спални, вероятно поддържани от Грейс за застрахователни цели, които изясняват факта, че д-р Ед и Грейс имат отделни спални.

Решетката на пода позволява затопляне на стаята от топлината на печката в кухнята през зимата.

(10) Банята

Описанието на банята е предоставено от възрастна жена, която е била седем-годишно дете, когато баща ѝ, бакалинът Самуел Осгуд (Samuel Osgood), купува къщата на Хемингвей през 1905 г. Тя разказва за местоположението на мраморната мивка, ваната, която има крака с формата на лапи с нокти, тоалетното казанче с верига и килера, построен две стъпала нагоре, за да се издигне таванът на стълбите под него. Една от вратите на гардероба е намерена в таванското помещение по време на възстановяването на къщата и тъй като едната ѝ страна никога не е била преобоядисвана, става образец на цвета и лака, използвани за мебелите в цялата къща. Порцелановите шахматно разположени черни и бели плочки на пода са широко разпространени по това време. Бръснарският каиш е използван понякога за наказание на непослушните деца, включително Ърнест. В по-късните години банята е разширена малко към коридора, за да се монтира по-голяма вана за растящото семейството.

(11) Детската стая

Грейс обича да представя първите си две деца като близнаци от един и същи пол. Тя ги облича понякога еднакво, или като момичета или като момчета, и подстригва косите им в еднакъв стил. Грейс дори държи Марселин една година повече в детска градина така, че тя и Ърнест да могат да тръгнат в първи клас заедно. В онези дни близнаците са редки и популярни. Играта с обличането на Ърнест с рокля продължава докато той започва училище. Въпреки, че по това време и други родители понякога обличат малките си момчета като момичета, се смята, че Грейс прави това по-често, отколкото е обичаят. Най-малко един от биографите твърди, че Ърнест е неблагоприятно засегнат от практиката на майка му.

Ърнест и Марселин спят тук в съответни бели детски легла. Много години по-късно Марселин с гордост си припомня, че решетката на нейното легло е била отворена, докато Ърнест трябва да спи със затворена решетка. Тя очевидно е все още чувствителна към факта, че всъщност е по-голямата сестра, а не просто негов близък.

Кутията с играчки на пода е принадлежала на Марселин.

(12) Спалнята на Грейс

Това е може би най-точната възстановка в цялата къща, защото в килера е намерен остатък от оригиналните тапети, откъдето знаем цвета и модела им. Г-жа Хемингвей обитава тази стая и тук ражда първите четири от шестте си деца. Д-р Хемингвей асистира при всяко от ражданията. Когато Ърнест се появява на този свят, д-р Ед отива на предната веранда и обявява раждането с „взрив“ от кларинета си - сцена, която е пресъздадена отново през 1999 г. пред телевизионните камери в присъствието на тримата сина на Ърнест.

Връзката между Грейс и Ърнест е от особен интерес за учените. Този интерес произтича както от големия ѝ принос за обучението му, така и от известни конфликти, които постепенно се появяват между тях.

Сериозен конфликт възниква, когато Ърнест се връща от Първата световна война, но не е склонен да си търси работа или да учи в колеж. На 21-годишна възраст той все още прекарва голяма част от времето си в семейния дом в Мичиган, където ходи на лов и за риба и се радва на компанията на местните момичета. И двамата родители се опитват да го мотивират да премине на самоиздръжка, както и да се държи по-възпитано. Накрая, само дни след 21-вия му рожден ден, Грейс изпраща на Ърнест известие за прекратяване на издръжката под формата на дълго писмо. В него тя обяснява, че "си представя любовта на майката като банка" и че в първите години детето постоянно тегли от тази банкова сметка чрез "физическия труд и болка на майката, загубата на съня ѝ, гледането, успокояването, търпеливото изчакване, къпането, обличането, забавленията". По-късно майката предоставя "любов и съчувствие, грижи при болест, преподаване и пример" и т.н. В крайна сметка се очаква детето да запазва сметката с мили думи, полезни действия, малки подаръци и др. Грейс отбелязва, че Ърнест не е направил тези депозити и цитира многото му недостатъци, включително, но не само, "мързеливо съществуване, търсене на удоволствия и пренебрегване задълженията му към Бога." Тя завършва аналогията си, като му посочва, че "няма нищо пред теб, освен несъстоятелност: ти си изтеглил всичко налично". Грейс му казва да не се връща, докато "твоят език се научи да не обижда и засрамва майка ти."

По-късно има търкания между Ърнест и двамата родители, въз основа на тяхната реакция към ранните му творби. Те са толкова скандализирани от предмета и езика, съдържанието в книгата му от 1924 г. „По наше време“, че д-р Хемингвей я връща на издателя. Можем да си представим тяхната реакция към героите и езика в „И изгрява слънце“.

Но най-сериозният конфликт идва през 1928 г. като следствие от самоубийството на д-р Хемингвей. Единствен от членовете на семейството Ърнест обвинява майка си. Той

смята, че тя има доминиращ характер, който е предизвикал депресията на баща му. Други членове на семейството не са съгласни, твърдейки, че д-р Ед си е поставил диагноза диабет и че е загубил значителна част от спестяванията на семейството в провалили се инвестиции в недвижими имоти във Флорида. Освен всичко друго той винаги държи пистолет в ръка.

Конфликтът между майка и син никога не затихва напълно. Ърнест никога не се завръща в Оук Парк след погребението на баща му през 1928 година. Той поддържа откъслечна кореспонденция с Грейс и дори открива банкова сметка, истинска, за да издържа майка си през последните ѝ години. Но никога не ѝ прощава.

Ърнест понякога си припомня гнева си относно усещането му за това как майка му се отнася с баща му и усилията ѝ да накара Ърнест да приеме нейните вярвания. Въпреки това мнозина вярват, че цялостното ѝ въздействие върху него е положително, особено ранните ѝ усилия да въведе децата си в изкуствата, съчетани с открития израз на нейната любов към тях.

(13) Стаята на Д-р Хемингуей

По Викториански обичай Ърнест Хол и съпругата му Каролин заемат отделни спални. Д-р Ед и Грейс правят същото. Това е и едно удобство, поради честата необходимост да стават през нощта. Той често трябва да посещава пациенти, докато тя трябва да се грижи за децата. Не съществуват доказателства за семеен конфликт по време на техните години тук, въпреки по-късното убеждение на Ърнест.

Д-р Ед има много интереси, включително индиански стрели, прически и други артефакти. Той събира също образци от природата, някои от които съхранява в бутилки на тавана. Докторът изобретява един вид форцепс, който е бил произвеждан, но отказва да го патентова, тъй като неговата единствена цел е да облекчава болката, а не да прави пари. Грейс понякога печели повече пари от д-р Ед, но е вярно също, че той лекува много пациенти, без да взима пари и никога не изпраща втора сметка.

Ърнест описва лекар и бащинска фигура като герой в поредицата “Кратки истории на Ник Адамс“.

Докато Грейс обучава децата си на изкуство, музика и литература, д-р Ед ги учи на наука, медицина, природа, къмпинг, лов, риболов и спорт. Така двамата родители предлагат на децата си възможно най-широко образование. Това, което прави Ърнест уникален е огромното му желание да учи. На практика всичко е интересно за момчето. Той израства наслаждавайки се на бокса толкова, колкото и на поезията, харесва коренно различни култури и езици, чувства се като у дома си в кафене в Париж, на Карибски остров, на сафари в Африка или в малка лодка в морето. Баща му е този, който го запознава с много от нещата, които Ърнест започва да харесва - и затова синът обича и се възхищава на баща си и дълбоко скърби след смъртта му.

(14) Стаята на Абба

Обърнете внимание на официалния портрет на Абба и Грейс на масата. Тук той е

представен да носи колосана яка и маншети, вратовръзка и сутрешно палто - много прилича на английски джентълмен, какъвто всъщност е бил. Ърнест Хол се пенсионира като съсобственик на успешен бизнес с прибори за хранене, кариера, еднаква с тази на баща му по-рано в Шефилд, Англия. Ърнест Хол също е инвеститор в акции и облигации.

Сега погледнете голямата снимка на далечната стена, показваща Абба с трима от внуците му. Те са в горите на Мичиган, но Абба все още носи официално облекло. Погледнете Ърнест в ляво, държащ въздушна пушка. На него му е позволено да стреля с тази пушка от две и половина годишна възраст. Но най-важното – обърнете внимание на очевидната привързаност към дядо му, показана в позата на Ърнест.

Хол умира тук през 1905 г., след като страда в продължение на няколко месеца от болестта на Брайт, бъбречно заболяване. Това е първото докосване на Ърнест до смъртта на някого, когото обича. На погребението на дядо му в салона на долния етаж Ърнест е на шест години, достатъчно голям, за да се разбере какво се е случило.

Смъртта става честа тема на по-късните истории и романи на Хемингуей. Както той казва "Аз съм живял със смъртта почти през целия си живот и съм търгувал с нея."

Преживяното от детето в първите шест години от живота му е от решаващо значение за неговото по-късно развитие. Това е документирано от няколко скорошни изследвания в детската психология.

За Ърнест първите шест години са били наистина щастливи години. Той живее в грижовен дом, изпълнен с любов, музика и забавление, с вяра, с насърчаването да се опитват нови неща – едно чудесно място да порастнеш.